

Szanowni Państwo

Przed Państwem wrześniowy numer „Dermatologii po Dyplomie”. Trafia on do Państwa rąk w przededniu jubileuszowego XXX Zjazdu Polskiego Towarzystwa Dermatologicznego (Kraków, 19-22 września 2012 r.). Polskie Towarzystwo Dermatologiczne organizuje swoje główne zjazdy co cztery lata, więc przed nami wielkie święto polskiej dermatologii. Tegoroczny zjazd zapowiada się jako wielkie wydarzenie zarówno z powodu zacnego jubileuszu, jak i wspaniałej lokalizacji w przepięknej, zabytkowej dawnej stolicy naszego państwa. Przygotowany program naukowy to kompilacja zdobytych wiedzy podstawowej z praktycznymi wskazówkami. Zjazd to jednak nie tylko program naukowo-szkoleniowy, ale także bardzo istotna możliwość spotkania z kolegami, nawiązania nowych znajomości i kulturalowej wymiany poglądów. Jestem przekonany, że zespół Kliniki Dermatologii w Krakowie pod przewodnictwem Pani prof. dr hab. Anny Wojas-Pelc dołożył wszelkich starań, aby nasz pobyt w Krakowie był udany pod każdym względem. Jeszcze raz pozwalam sobie na złożenie na ręce Pani Profesor serdecznych gratulacji i szczerych podziękowań dla całego zespołu.

Mimo tak ważnego wrześniowego wydarzenia dla polskiej dermatologii żywię jednak nadzieję, że znajdą Państwo chwilę na zapoznanie się z „Dermatologią po Dyplomie”. W obecnym numerze znajduje się szereg ciekawych i ważnych artykułów.

Państwa szczególną uwagę kieruję na pracę omawiającą łuszczycę wieku dziecięcego. Schorzenie to przebiega odmiennie u osób w młodym wieku niż u dorosłych. Mało jest oryginalnych opracowań dotyczących właśnie łuszczycy u dzieci i młodzieży. Cieszę się bardzo, że i polscy badacze zajęli się owocnie tym zagadnieniem. Ostatnio miałem przyjemność zapoznania się z pracą doktorską dr Marty Pastuszki, przygotowaną pod kierunkiem prof. dr hab. Andrzeja Kaszuby, dotyczącą omawianego zagadnienia. Badania Koleżanki z pewnością przyczyniają się do poszerzenia naszej wiedzy o klinicznych i patogenetycznych aspektach łuszczycy wieku dziecięcego. Innym istotnym problemem jest terapia łuszczycy u dzieci. Wiele leków czy metod terapeutycznych nie jest zarejestrowanych do stosowania u dzieci, a dolna granica wiekowa ich stosowania jest różna. W tym kontekście tak ważne wydają się konsensusy terapeutyczne przygotowywane przez międzynarodowe gremia eksperckie czy przez towarzystwa naukowe. Oczywiście z prawnego punktu widzenia ich wartość jest ograniczona, ale dają one możliwość zapoznania się ze stanowiskiem ekspertów w tej kwestii.

Kolejny bardzo ciekawy artykuł omawia współczesne poglądy na leczenie biologiczne pokrzywki. Omalizumab po raz pierwszy znalazł się w międzynarodowych rekomendacjach leczenia pokrzywki przewlekłej jako jeden z tzw. leków alternatywnych. Czytając artykuł, jak również bardzo interesujący komentarz prof. dr hab. Wiesława Glišńskiego, łatwo zorientują się Państwo, że być może w przyszłości inne leki biologiczne trafią do leczenia pokrzywki przewlekłej. Droga jest jednak daleka i konieczne jest jednak znaczne poszerzenie wiedzy, abyśmy mogli leki te stosować w naszej codziennej praktyce klinicznej. Proszę także nie pominąć opracowań o odporności wrodzonej, liszaju płaskim, jak i nieco rzadszym problemie, jakim jest promienica.

Zapraszam Państwa serdecznie do lektury bieżącego numeru „Dermatologii po Dyplomie”

prof. dr hab. n. med.
Jacek Szepietowski

Katedra i Klinika
Dermatologii,
Wenerologii i Alergologii
Akademii Medycznej
we Wrocławiu

Prof. dr hab. Jacek Szepietowski
Redaktor Naczelny